

ע"פ 6515/16 - מוחמד טברי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
ע"פ 6515/16

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופטת י' וילנר

המערער: מוחמד טברי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו בתיק פ 016343-05-15 שניתן ביום 19.07.2016 על ידי כבוד השופט ג' קרא

תאריך הישיבה: ח' באייר התשע"ח (23.04.2018)

בשם המערער: עו"ד טל ענר
בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. הערעור שבפנינו מופנה בעיקרו כלפי הכרעת הדין של בית משפט קמא, ולפיה הורשע המערער בעבירות של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מעשה סחיטה באיום שהביא לעשיית מעשה; תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין; ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בתמצית שבתמצית, כתב האישום והכרעת הדין, מגוללים פרשה של סחיטה באיומים. הורתה של הפרשה בכך שהמערער, קבלן בניין, העסיק את גיסו של המערער, אחד בשם עומר, כקבלן משנה. בין השניים נתגלע סכסוך, שבעקבותיו נטש עומר את אתר

העבודות, ולאחר מכן, שלח את המערער לאיים על המתלונן, שכתוצאה מכך שילם לעומר ולמערער סך של 12,000 ₪. המתלונן, שביקש להחזיר לעצמו את הסכום שנסחט ממנו, מסר בהמשך עבודות בנייה למערער ולעומר, אך מצא את עצמו בסופו של יום נסחט שוב על ידי המערער ונאלץ לשלם לו סכום של כ-42,000 ₪. בנוסף, נאלץ המתלונן לחתום ערבות עבור המערער, לאחר שהלה נעצר בעניין שאינו קשור לאירועים מושא דיונו, ולשכור רכבים עבור המערער בעלות של אלפי שקלים. כאשר המתלונן סרב לשכור רכב עבור המערער, שרט הלה את המתלונן בפניו בציפורניו. מעשי הסחיטה היו מלווים באיומים מפורשים ומרומזים, ולעיתים תוך אלימות, כפי שבאה לידי ביטוי באפיזודת השריטה.

בנוסף הורשע המערער באיומים על שוטר, לאחר שהשוטר סירב לדרישתו להכניס אותו לתא מעצר.

בגין כל אלה נגזר על המערער עונש של 5 שנות מאסר ובנוסף, הופעלו שני מאסרים מותנים במצטבר, כך שעונש המאסר בפועל שהושת על המערער הועמד על 5 שנים ו-11 חודשים.

2. המערער הלן בפתח ערעורו, שהוגש על ידי הסניגוריה הציבורית, על כך שלא היה מיוצג בבית משפט קמא.

נאמר בקצרה, כי נדרשת מידה של עזות מצח להעלאת הטענה, בהינתן שהמערער בחר שלא להיות מיוצג בבית המשפט המחוזי, על אף מאמצים רבים שנעשו כדי שיסכים להיות מיוצג על ידי הסניגוריה הציבורית. אלא שהמערער, באופן מכוון ומגמתי "טרפד" שוב ושוב את נושא הייצוג, והסתכסך עם שלושה סניגורים שמונו לו על ידי הסניגוריה הציבורית, למרות הפצרות חוזרות ונשנות של בית משפט קמא. ניכר היה שהמערער, בהתנהלותו המניפולטיבית, ניסה לעכב את התקדמות המשפט, ולא למותר לחזור ולהזכיר כי "לעיתים אין מנוס מניהול תקיף של ההליך נוכח 'תרגילים' של בעלי דין אשר מנסים, משיקולים ומאינטרסים שונים, לתקוע מקלות בגלגלי ההליך השיפוטי [...]. תפקידנו-שלנו כערכאת ערעור הוא ליתן גיבוי לשופט הערכאה הדיונית אשר עושה שימוש מושכל ב'ארגז הכלים' שהמחוקק העמיד לרשותו על מנת לאחוז ברסן המשפט" (ע"פ 106/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (30.1.2018)).

גם בערעור שבפנינו ביקשה הסניגוריה הציבורית להשתחרר מייצוג. לאור ההיסטוריה הארוכה ביחסים של המערער עם סניגורים שמונו לו על ידי הסניגוריה הציבורית, מצאנו להיעתר לבקשה, בכפוף לכך שעיקרי הטענות שהוגשו על ידי הסניגוריה הציבורית יישמשו את בית המשפט.

במהלך הדיון הבהרנו למערער כי ניתנת לו הזדמנות לטעון לגופו של ערעור. המערער התמקד תחילה בטענה לחוסר ייצוג בבית משפט קמא וטען כי הוא מבקש להיות מיוצג גם בפנינו. אך בהמשך, החל המערער לטעון בעצמו לגופו של ערעור, ואימת בפנינו את התרשמותו של בית משפט קמא ולפיה הוא "אינו נופל בפקחותו ובשליטתו במהלכי המשפט ובהיכרותו עם חומרי החקירה מכל עורך דין שהיה נוטל לידי את רסן המשפט מטעמו".

קיצורו של דבר, שהמערער גרם במכוון לכך שלא היה מיוצג בבית המשפט המחוזי ולא בדיון שבפנינו, אך בשורה התחתונה,

הגנתו לא נפגעה עקב כך, ומכל מקום, אין לו אלא להלין על עצמו בהקשר זה.

3. לגופו של ערעור, אקדים ואומר כי לא מצאנו ממש בערעור, ומשכך, נקצר בדברים.

הערעור נסב על ממצאי עובדה ומהימנות מובהקים, שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהם. בית המשפט מצא את המתלון מהימן, ומנגד, לא רכש אמון לגרסאותיו המתפתחות של המערער על השקרים בהם נתפס, כפי שפורט בהכרעת הדין. בית המשפט המחוזי מצא כמהימנה גם את עדותו של השוטר, שהסביר כי מתוקף תפקידו הוא אינו מתרגש מאיומים שמופנים לעברו מעת לעת מצד האוכלוסיה עמה הוא בא במגע יום-יומי. אלא שבמקרה דנן, טון הדברים וחזרתו של המערער על האיומים למרות שניתנה לו האפשרות לחזור בו מהדברים, הביאו לכך שהשוטר לא עבר על כך בשתיקה והגיש תלונה על האיומים שהפנה המערער לעברו.

4. חיזוק וסיוע לגרסתו של המתלון ניתן למצוא בכך, שהמתלון הגיש למשטרה בזמן אמת 11 תלונות, אשר משום מה לא טופלו (כולל אירוע התקיפה במהלכו שרט המערער את המתלון, שריטה שעקבותיה נראו בתצלום שצולם בתחנת המשטרה כחודש לאחר מכן, כאשר המתלון הגיע להגיש תלונה נוספת). בנוסף, פנה המתלון בזמן אמת לחברת השכרת הרכב ולקב"ט של החברה כדי שיחלצו את הרכבים מידי המערער.

5. גרסתו של המערער לא הייתה הגיונית. המתלון הוא קבלן בניין מנוסה, בעוד שלמערער, אשר ריצה כ- 15 שנים מאחורי סורג ובריה, אין כל ניסיון בעבודות בנייה. מכאן, שקשה להלום כי המערער הצטרף כ"שותף" לעבודות הבנייה של הקבלן. כפי שפרט בית המשפט בהכרעת דינו, חלוקת הכספים והרווחים מעבודת הבנייה בין המתלון לבין המערער אינם מתיישבים עם שותפות או יחסי חברות, אלא עם גביית כספים בסחיטה.

6. בשיחה שהוקלטה בין המערער לבין השוטר הרשקוביץ (ת/14) ללא ידיעת המערער, ניתן למצוא ראשית הודיה של המערער לגבי אירוע השריטה, בהסבירו שזה אולי נעשה "בטעות" מבלי שהתכוון לפגוע במתלון. באותה שיחה אף אישר המערער כי "אני לקחתי ממנו...כסף שלא, בוא נגיד שלא הייתי צריך לקחת... (אבל) לא בסחיטה" בית משפט קמא ראה גם בהתבטאות זו ראשית הודיה מצד המערער.

בהקשר זה אציין, כי בערעור שבפנינו טען המערער בתוקף כי האמור בתמליל ההקלטה אינו נכון. שמעתי אפוא במו אוזניי את ההקלטה, והדברים אכן נאמרו שם (ת/14 עמוד 2 שורה 15).

7. העונש שהושת על המערער אכן אינו קל. עם זאת, וכפי שציין בית משפט קמא בגזר הדין, המערער נהג בצורה כוחנית ונכלולית ויש לו עבר פלילי מרשים ביותר, הכולל עבירות סמים, רכוש, נשק ואליומות (21 הרשעות). המערער ריצה עונשי מאסר ממושכים, וזמן קצר לפני ביצוע העבירות מושא הערעור שבפנינו, השתחרר ממאסר של 56 חודשים. נוכח עברו הפלילי הכבד של המערער, איננו רואים מקום לחרוג מן הכלל לפיו אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בחומרת העונש אלא במקרים חריגים שהמקרה שבפנינו אינו נמנה עליהם.

8. אשר על כן, הערעור נדחה על כל חלקיו.

ניתן היום, י"א באייר התשע"ח (26.4.2018).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט
